

● **Альжирія** відкинула пропозицію Франції, щоб збудувати французьким капіталом третій нафтопрвід від нафтових джерел в Сагарі до Середземного моря. Замість того Альжир хоче при допомозі іншого чужого капіталу збудувати такий провід, щоб був тільки його власністю і щоб він мав змогу експортувати нафту, між іншим до Комуністичної Франції.

● **Держави** з чотирьох провінцій динії автентоні, банди фанатиків і грабників, які підіюжені комуністичною пропагандою — палить школи й оселі, за сповані місіонарами та ширять терор. Ватажком того терористичного руху є 34-річний колишній конголезький міністер освіти П'єр Музале, звеличив першого вбитого потім конголезького прем'єра Патріса Люмумби. У цих заворушеннях загинула американка Ірина Феррел, а її товаришу з місіонної роботи Рут Годд важко поранено. Конголезький уряд вислав туди військо.

● **Еспанія** не послухала Америки і рішила протиставитись американській політиці щодо економічного бойкоту Куби Фідела Кастро. Ідучи за прикладом Британії і Канади, лід торгують з Кубою, Еспанія вислала свого фахового представника до Куби для підписання умови про збудування Еспанією рибальських і навігаційних кораблів для Куби.

● **Держави** з Іспанії, Еспанська комуністична партія, яка здобула собі похиту до славу своєю фанатизмом і жорстокістю в часів громадянської війни в Еспанії, як „Лі Пашонарія“, відіграла головну роль в останній візиті Фідела Кастро до СРСР. Вона приїхала була з Москви до Галяни з персональним зверненням від Хрущова, товаришла Кастро від Москви і переконала Кастро, щоб той перейшов цілком на сторону Москви в „ідеологічному“ спори більшовників з китайськими комуністами.

СВОБОДА
UKRAINSKYI SHODENNIK
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1958.

Передплата: На рік — \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. — В Джерсі Сіті і закордоном: — На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. — Для членів У. Н. Союзу, членів і жінок — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25.—Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті і дописи, підписані авторами, не мають відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає своїх авторів, що в разі потреби виправити і скоротити надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг додати за адресою: коверту з відносною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

24-ий Додаток

У четвер минулого тижня легіслатура штату Південна Дакота затвердила запропонований Конгресом 24-ий Додаток до Конституції. Це був 38-ий штат, який ратифікував ту постанову Конгресу, отож цим рішенням Південної Дакоти виконано конституційну вимогу, що кожний новий Додаток до Конституції мусить бути затверджений щонайменше трьома четвертих усіх штатів. У даному випадку ратифікація постанови 38-ма штатами пройшла напружено швидко, бо лише впродовж 17 місяців після схвалення того Додатку Конгресом, дармащо штати могли проводити свою ратифікаційну процедуру аж сім років. Попісля, що його виявили штатів легіслатури в поладанні цієї справи, похвалою свідчить про відношення американського народу до суті справи: не обмеженого права всіх американських громадян брати участь в голосуванні у виборах і в самих виборах на президента й віце-президента США, на конгресмени та сенаторів.

Йшлося про так званий виборчий податок, що його в південних штатах запроваджено з виразною метою обмежити участь муринів у голосуванні. Після прийняття цього конституційного Додатку такий місцевий закон існує все ще в п'ятих штатах: Тексасі, Арканзасі, Алабамі, Міссісіпі й Вірджинії. Всі вони мусять тепер дослухатися своєму законодавству до зобов'язуючої Конституції.

Атім, значення 24-го Додатку до Конституції радше символічне і психологічне, як практичне. Існування виборчого податку було, безумовно, запереченням основного принципу демократії, який є політична воля індивідуума і його право, привілей та обов'язок — брати активну участь в громадсько-політичному житті через голосування. Тому цей відносно — постійний закон дратував, як пережиток, незгідний з духом модерної демократії. Величезна більшість голосів, що з'явилися за тією конституційною поправкою в обох Палатах Конгресу — 77:16 в Сенаті і 295:86 в Палаті Представителів у березні і серпні 1962-го року — як також згаданий угорі поспіх в ратифікуванні того Додатку вказують на те, що американські федеральні і штатів законодавчі зрозуміли, що вже країна пора той пережиток скасувати.

Практично виборчий податок мало завважував на числі голосуючих. Очевидно, кілька доларів того податку могли відштовхнути деяких незможних громадян. Але головною перешкодою для участі муринів маси у виборах в південних штатах були неприхильна у відношенні до муринів місцева атмосфера, різні способи відстрашування їх від виборів і — головне — "іспити грамотності", як передумова для призначення права на участь в голосуванні. Як ствержувало в дебатах перед схваленням Комісії для Громадянських Прав за Д. Д. Айзенгера — південні іспити "комісії грамотності" визнавали за "нездібних" навіть абсолютів коледжів, якщо іспитованими були мурини. Саме в новому законопроєкті про громадянські права йдеться менше про право муринів відвідувати "білі" ресторани чи використовувати автобусні ждальні, як брати участь у виборах.

Схвалення 24-го Додатку до Конституції надібрало мур расового упередження на Півдні. Воно напевно підіслить кампанію за збільшену участь муринів у щорічних виборах. І коли у виборах 1960-го року взяло участь тільки 63.8% управнених в США, то цього року цей відсоток повинен значно зрости — також завдяки 24-му Додаткові до Конституції.

Замість хліба — цемент

У першій половині січня цього року американська Центральна Агенція опублікувала висліди проведеної цією установою аналізи господарської ситуації в СРСР. У своєму звідомленні Розвідка Агенції прийшла до висновку, що економічний розвиток Союзного Союзу в повосиних роках досягав від 6 до 10 % річно, останніми двома роками обнизила до 2.5% і що в зв'язку з цим СС-СР перебуває тепер в стані глибокої господарської кризи. Оцінка Центральної Розвідки Агенції зустрілася з гострою критикою з боку різних американських експертів від союзового господарства, які на всякі лади почали доводити, що проведена тією Агенцією аналіз не відповідає дійсності, що вона переборщена, що в СРСР уже не так зле. Критичні виступи цих американських експертів проти висновків і стверджень Розвідки Агенції пробувала використовувати й союзовська преса, висміваючи і саму агенцію, і її методи праці.

Цю аналіз господарської ситуації в СС-СР намагалися заперечити союзовські офіційні чинники з допомогою такого звичайного в Совстах засобу, як фальшування статистики. В опублікованому союзовським урядом повідомленні "Про підсумки виконання державного плану розвитку народного господарства ССР за 1963-ий рік" пропущено статистичні дані про висоту національного прибутку і цілком промовчано дані про кількість збижжя, виробеного в 1963-му році. Замість національного прибутку вставлено в це повідомлення числа про висоту гуртової продукції, щоб показати, що ось вона, мовляв, збільшилася в 1963-му році на 5%.

Проте, всі ці статистичні крутістьства не допомогли Москві приховати правди про дійсну ситуацію в союзовській економіці. Обговорюючи її стан і перспективи, союзовські економісти були примушені виявити дані про висоту національного прибутку в 1963 році і ствердити, що становив він 170-000 000 000 рублів, або 187 000 000 000 доларів. Порівняючи цю цифру з даними про національний прибуток у 1962-му році, що виносив 165.1 бильона рублів, або 181.6 бильйона доларів, кожен мусить прийти до висновку, що економіка ССР зросла всього лише на 3%, значить, на менше-більше стільки, як це подано в аналізі американської Центральної Розвідки Агенції.

Але не тільки цім підтверджено точність висновків і стверджень американської розвідки установи. Про катастрофічний стан союзовського народного, зокрема сільського, господарства говорять переконливі різні дані, наведені в згаданих "підсумках" про виконання держплану за 1963-ий рік. Згідно із поданими там цифрами, кількість свиней у колгоспах і радгоспах, що становила в 1962-му році 53 800 000 штук, зменшилася в 1963-му році до 27 600 000. Продукція легкої індустрії (одного, взуттєвої, товарів щоденного вжитку та ін.) зменшилася в порівнянні з 1962-им роком до 2%. Порівнюючи з цим же роком, продукція пеньки й мунки обнизила на 21%. Значно зменшилася продукція молока, масла, яєць.

Швидко зростає нібито тільки союзовська важка індустрія, продукція якої збільшилася на 10%, дотримуючи рівня минулих років. Виробництво сталі ССР вже майже дорівнює З'єднаням Державам Америки. Цементу випродуковано в ССР у 1963 році на 4% більше, як у США. Але й ці цифри не заперечують висновків і стверджень Центральної Розвідки Агенції про важку кризову ситуацію в ССР. Вони її тільки підтверджують, боже цементом і сталлю людей не нагодувати, ані зодягнути.

Д-р Луна Луці

ОЛЬГА КОБИЛЯНЬСЬКА
(У сторіччя з дня народження письменниці)

(XII)
Через ідеологічну кладку

Згадуваний вже редактор творів Кобилянської, Бабишкін, написав про буювинську письменницю окремий розділ в першому томі "Історії української літератури" (ст. 707-716), зараховуючи її до "письменників демократичного напрямку" і зазначаючи, що вона "за підписом п'ять років літературної діяльності пройшла складний творчий шлях". Сама аналіз творів письменниці не дозволяла нам добувати надто "складного творчого шляху" О. Кобилянської, а вже зовсім не дозволяло припускати, щоб ідеологія творів давала право письменниці "дустричати радянську владу як здійснення своїх найзаповітніших мрій про долю і щастя українського народу", як про це пише Бабишкін на 716 ст. "Історії".

Ми вже згадували: ніше, як Кобилянська вирішувала проблему землі в своїй повісті з тією ж назвою. Тут хочемо спинитися на її повісті з життя української інтелігенції "Через кладку", бо в ній можна знайти і те, як авторка, чи радше її герої, проходять не тільки через ту кладку, що була над потічком, але також і те, як вони дискутують про ідеологічні проблеми, що стояли тоді перед українською інтелігенцією.

Повість "Через кладку" з неможливим виснаженням того відношення, яке було між О. Маковесем та письменни-

„ЗЕЛЕНА АРМІЯ“

Валерій Остапенко

Фактор політичний. Якщо раніше партизанський рух мав переважно стихійний характер, були виявом волі народу допомогти своїй регулярній армії в її наступальних чи відступальних діях, то тепер, беручи під увагу політичні аспекти війни, форми впливу всіх видів стратегії та політики, сучасні партизанські рухи тісно пов'язані з державною політикою.

Якщо класична стратегія в першу чергу координує свої дії з зовнішньою політикою держави, то партизанська війна, будучи по суті революційною війною, тісно пов'язана із внутрішньою політикою держави. Буває, що на одній території діють партизани різних політичних напрямків. В другу світову війну на східному фронті діяли партизани совєтські і протисовєтські, а на Балканах партизани Тита вели боротьбу з партизанами Михайловича.

Фактор психологічний. Не слід забувати, що партизанська боротьба завжди мала відтінок психологічної боротьби, а в нашій дні це вже складна психологія — здобуток психології цивільної маси, політичних течій та збройної сили. Конкретно це можна сформулювати так: психологія сучасних партизанів — це психологія політичної організації у військовій імпровізації. Відомо, що всяка імпровізація — ворог організації. Але в даному випадку ці два „ворожі“ фактори творять цінну комбінацію. Психологію учасників партизанської боротьби не можна вестись у рамки психології регулярної армії, обставити її регулярною військовою дисципліною, військовими традиціями, армійським укладом життя та армійським судовим кодексом.

Армія складається із мобілізованих людей, а партизанський загін — із добровільців. Армія втілює свою психологію у воїнську масу, а партизани приносять її в лів від народу. Партизанський загін складається здебільша з місцевого населення, і дух партизанського загоу — це дух населення, яке його морально підтримує, годув, одягає, поповнює новими бійцями і в їхню годину перекують.

В партизанському загоні всі „свої“: пеніхію, мовою, обичаями і часто родинними зв'язками. Партизан добре знає терен і настрої місцевого населення. Усі ці фактори створюють для боротьби у ворожому заплілі спеціальну психологічну атмосферу, яку не можуть створити чужинські повітряні десанти або „спешел команди“. Дії місцевих партизанів завжди відзначалися більшим успіхом, ніж дії інтервентів. Ось чому воєнні фавіції надають партизанській справі великого значення і наділяють її окремим воєнно-політичним доктринами, в якій видіне місце займає психологічний фактор.

І, нарешті, що один фактор, який уже, так би мовити, легітимізує партизанську справу — фактор юридичної моралі.

Партизани говорять про себе, що вони стоять поза людськими законами, що серед них панує „право лісу“. Але з точки зору міжнародного права сучасні партизанські дії набули в нашій дні юридичної законності, бо „зелена армія“ вже остаточно завоювала своє місце в історії воєнного мистецтва. І це не лише з точки зору „сухого“ юридичного міжнародного права, бо й міжнародна мораль — мораль, яка зв'язує все людство в одну культурну цілість і захищає права окремої людини — починає щораз більше просочуватися в „нецивілізовані“ гори, ліси та джунглі — місця зосередження „зеленої армії“.

Ті, що тепер прагнуть над проблемами партизанської війни, із свого боку висувають перед партизанами певні вимоги. Вони заявляють, що кожний партизан, як босиррегулярної армії, мусить особливо знати свої права та обов'язки, і передусім, моральні права та моральні обов'язки. Він мусить добре розуміти, як далеко сягає його „лісова свобода“, а де починаються його людські відносини з політичними та воєвними противниками, коли кінчаються нормальні дипломатичні відносини і починає діяти зброя. Без цього всього, навіть „високоідейний“ і добре організований партизанський загін може легко перетворитися на примітивну кримінальну банду.

Виглядає так, що ми перекочуємо в нову історичну добу, добу ідеологічних воєн та революційних потрясень. У той історичний час, коли на полях боїв поряд із класичною стратегією починають завоювати своє місце методи партизанської боротьби. Коли партизан скаже, що він також має право на місце в юридичному кодексі міжнародного права.

Оце приблизно буде все, що можна сказати в газетній статті про „зелену армію“.

Але поставити на цьому крапку було б несправедливо перед читачем, якого напевно цікавить питання: чому автор статті, згадуючи партизанський рух в часах другої світової війни, не згадав про Українську Повстанську Армію? Це питання цілком природне, бо у нас часто УПА називали „партизанкою“, а її командирів та бійців партизанами.

Кожний народ знаходить у війні якусь частинку романтизму, а воєнки в бою — романтику бою. І якщо в термінології УПА, в її піснях та переказах часто зустрічається слово „партизан“, то це також своєрідна романтика, вияв народних почувань, величя скоріше серця, ніж розуму. Чи в цьому є щось зле? Зовсім ні. Але якщо ми це робимо у власному оточенні. Адже якщо ми виносимо епопею УПА назавні, випускимо на сторінки історії, друкуємо у фахових статтях або вилушуємо в доповідях — усюди, де лиш згадується УПА в аспектах ідейно-політичних або воєно-наукових термін „партизанка“ або „партизан“ буде на місці.

Во Українська Повстанська Армія лише вживала партизанської тактики, як одного можливого в тих умовах методу збройної боротьби. Але УПА не координувала своїх дії з регулярною армією, бо тоді на Україні УПА була єдиною українською збройною силою.

Якщо партизани діють пе-

БОНН МІЖ ПАРИЖЕМ І ВАШИНГТОНОМ

Мюнхен. — Рік тому був підписаний у Паризі договір дружби між Францією і Німечкою. Канцлер Аденауер і президент де Голь договір підписали і ствердили політичним. Згідно з цим договором французький і німецький уряди зобов'язалися відбувати наради — консультації в тих політичних справах, що належать до інтересів обох цих країн.

Відоме латинське прислів'я „Пакта серванда сунт“ (договори треба шанувати). Але практика показує, що договори мають силу доти, доки вони вигідні обоим договірним сторонам. Коли ж виявляється розбіжність інтересів, то договори лишаються тільки на папері, як документи „платонічного характеру“.

Здається, договір вічної проязи між Францією і Німечкою протягом року вже показав свій декларативний, платонічний характер. Де Голь зовсім не питає ради своїх німецьких партнерів, коли на початку 1963-го року заборонив шлях для Великобританії до Європейської Господарської Спільноти, Французький уряд без усякої церемонії ствердив викрадення на німецькій території полковника Аргу, провід

ЗВІТ ІЗ ДІЯЛЬНОСТІ КУК, ВАНЬКОВЕРУ І БРИТИЙСЬКОЇ КОЛУМБІЇ

Річні Збори делегатів складових організацій КУК обрали на голову Відділу в бажучу каденцію Управу Відділу в такому складі: голова Відділу п-н О. Крипе, місто голова п. А. Данилів, секретар п. І. Харина, скарбник п. М. Кириничий, члени Управи п. Татарнюк. До Консультативної Комісії Відділу обрано: пани Н. Лисківська й пани В. Дзюбенка й В. Сліняк.

На маргінесі: вибір пани О. Крипе на голову Відділу — подія без прецеденту в історії КУК. Пани О. Крипе, — це перша жінка на посаді голови Відділу на просторі Доміні.

Новообрана голова, дякуючи делегатам за довіру і пошесті, підкреслила, що координуючи працю Управи, а тим самим й цілого Відділу, старатиметься бути об'єктивною у підході до проблем майбутньої праці й, що такої самої об'єктивності й толерантності в підході до справ сподіється від новообраної Управи й усіх делегатів. Голова закликала всіх делегатів брати активну участь у дискусії над поточними проблемами нашого середовища, бо лише таким робом зможемо зрушитися із інертності й простувати вперед до більш досконалої праці на добру й славу нашої спільноти тут і там, в Україні.

На пропозицію голови рішення починали всі засідання Відділу молитвою, що її провадитимуть отці наших обидвох віровізань.

Контакт КУК із загально-

ційний Фонд Об'єднання прийматиметься з щирим спасибі.

30-ліття голодового геносиду. За старанням Управи відправилися по церквах наших обидвох віровізань, у неділю 7. 7. 1963, заупокойні Богослужіння у наміренні мільйонів жертв голодової смерті 1932—33 років в підсвітській Україні. Англомовна преса (Сан, Провінс, Колумбія) помістила, заходом Управи, дописи про 30-ліття голоду на Україні й поминки його в БК. Телевізійні станції присвятили ширшу увагу роковинам в своїх програмах („Ньюс оф дей“). Півгодинна радіо-програма присвячена трагічним роковинам, із інтерв'ю очевидців голоду, заокруглила поминки сумних роковин.

Принц Руперт. Старанням Управи Відділу завершено організаційного оформлення українців тої місцевості. Ново-організована укр. громада Принца Руперта перша з нашої Провінції стала одним із спонсорів Культурного Центру КУК в Вінніпезі. Під час святкування Дня Доміні новорганізована громада дає того міста зваля участь у дефіляді площадок („флоте“) із площадкою КУК.

Архів. За старанням Управи, укр. організації можуть переохувати свої архіви в місцевій бібліотеці.

Книжки до шпигальної бібліотеки (Ваньковер Джералд Госпітал). Управа Відділу звернулася з проханням до широкого громадянства жертвувати прочитані укр. книжки й журнали до шпигальної бібліотеки. На її полицях укр. книжок майже немає.

Петиція в справі привернення української діаспори кол. посістей бл. п. о. Гончаренка Управа Відділу виготовила й розсилає громаді петиції до Каліфорнії, у справі викупу урядом кол. земельних посістей бл. п. о. Гончаренка, коло місцевості Гейвуд (Каліфорнія) і створення на них укр. історичного заповідника. Кампанія КУК зустрічається із прогнозом добрих успіхів. Прохасмо всіх, що ще не звернулися листовно в тієї справі до уряду Каліфорнії, зробити це негайно. Публічна опінія — потужна зброя і мусимо її всегранно використати. Прохасмо теж звертатися за підписами петиції до наших співгромадян — неукраїнців, слати на адресу:

Mr. Richard F. McCarthy, Chairman of Historical Landmarks, State of California, 404 Financial Center Bldg., Oakland, California, U.S.A.

Національна вкладка. Управа Відділу апелює до складових організацій і до широкого загалу вичащувати собою національну вкладку.

Кампанія за відновлення дому КУК. Управа Відділу прагне розпродати дояро-ліх цеглою (випуск Централі КУК) і пошукує більше число добровольців — колпортерів, що розпродаже, вище-загаданих цеглою, спричиняє-лих б до скоршого сплатення задовження Централі, що виникло з купом дому в Вінніпезі.

Нові складові організації Відділу. З прискіпністю подаємо до загального відома, що укр. студентське Т-во „Альфа й Омега“ при Ю-Бі-Сі стало повноправним членом нашого Відділу КУК.

Всі національно-свідомі наші мужескі, жіночі організації співдіють у рямцях КУК.

Між другими, наглядними справами обговорено, й пороблено відповідні заходи в тім напрямку, проблему Енциклопедії Українознавства укр. мовою та Фондації ім. Тараса Шевченка. Управа Відділу вірить, що складові організації доложать усіх зусиль, щоб вони завершилися, якнайкраще позитивно.

А. Б.

Черговий успіх „Театру у П'ятницю“

Філадельфія. — Четверта з черги вистава комедії „Альдо Бенедетті „Ваграні роки“, що її вів у п'ятницю 24-го січня ц. р. філадельфійський „Театр у п'ятницю“ під керівництвом В. Шамаровського, зустрілася знову з захопленням прийняттям міцного й наважливого громадянства, яке вивисило ащирь велику залу Української громади при 23 і Браун стріт у Філадельфії. Постава комедії, що її перекладав італійський мови Ігор Чайковський, і що її режисером з відомий український театральний артист Богдан Паздрій, дуже добра гра артистів — крім Богдана Паздрія ще Ліза Чепль, Ярослава Шиноту, Рудакевича і Оксани Рудакевич, як і декорації Олександра Граната викликали загальне призначення слухачів і глядачів і расні оплески і під час гри і після закінчення дожної дії. На загальне бажання театральної публіки вистава п'єси „Ваграні роки“ була повторена ще в п'ятницю 31-го січня ц. р., уже п'ятий раз з черги. Найближчою прем'єрою „Театру у п'ятницю“ буде історична п'єса Григорія Лужницького „Ой Морозе Морозеньку“ в постановці Володимира Шамаровського.

„Вечір на Андрія“ в Балтіморі, Мд.

Серед багатства патріотичних імпрез, які часто влаштовують різні наші організації, в менших осередках українського скупчення, а в тому й в Балтіморі, відзначається брав вечорів легкого жанру, які б внесли в будні нашого щоденного життя веселу атмосферу.

До такого роду імпрез, які часто відбуваються в нашому місті, треба зарахувати наважничий успішний „Вечір на Андрія“, який влаштував місцевий Відділ Союзу Українок Америки, при участі наших загально відомих професійних артистів з Філадельфії і студентів з Балтімору.

„Вечір на Андрія“ відбувся 15-го грудня в залі ІВКА і його відкриває коротким словом голова СУА п-н Лідія Лемішка.

Багату програму, яка гривала понад дві години, заповнили філадельфійські артисти Оксана Рудакевич, Лідія Шамаровська і Ярослава Шиноту. Рудакевич при аккомпаніменті пани Надії Недільської — Слюбодини.

Перший виступ артистів з тріом „Ніч чарівна“ на мелодію „Гуцулки Коєні“ викликав бурю оплесків присутніх. Цим балтіморський український діалектний ансамбль дали свій почування тій невеликій групі осіб, які серед таких несприятливих обставин, часом відракаючись свого особистого, продовжують і плавають світлі традиції українського театру ще з Рідних Земель.

Не менше захоплення викликала сатира — шарж Пінова Рудакевича „Фрі кантрі“, тріо „Наша пані цисарєва“, „Вісті з Балтімору“, „Ворожба в Україні на Андрієвський Вечір“ та зокрема гуцульські цидерки, які були переплетені в актуальні й безпосередні новинки в дотепних коментарях про місцеві „події“. Багато оплес-

Успіхи нашої молоді

Евген Грицьков'ян, син Івана і Марії, член 304 Відділу УНСоюзу в Боффало, Н.Д., закінчив студії в Пенсильвійському університеті в ділянці фізики і хемії і того ж самого дня відбулася церемонія прийняття його як другого лейтенанта да Американської армії, да він відбуде всі військові виправи в програмі ROTC.

Тому, що студент був відзначеном, університет призначив йому стипендію на тривалість магістра і внаслідок того військова команда дала йому звільнення, щоб міг докінчити трирічний термін студії та здобути ступінь магістра. Він це досягнув, і тепер є в рядях Американської Армії в ранзі першого лейтенанта.

Відділ 304 УНСоюзу і всі боффалівці складають йому щирі граюляції і бажають всього найкращого в його житті на славу Америки й України.

Лейтенант
Евген Грицьков'ян

„Снігуронька“ в Дітроїті

Школа релігії й української мови, Лесті Української в Дітроїті при православній церкві св. Покрови влаштувала 12-го січня Вечір для дітей, що з батьками й матеріями учасників заповнили залу Укр. Америк. Осередку. Виставлено музичну радянську казку в трьох діях „Снігуронька“ а після неї відбувся концерт Ансамблю бандуристів.

Після „привітання“ віршом, що його добре вголосив учень, Віктор Омелюк, і підспівали за ним, показуючи ліс змії. Серед мелодій іпсов талок „сінжиків“. Були це біленькі, як сніг, золоті маленькі діти, що танцюючи співали пісні і говорили віршечки, під проводом старої „сінжиків“, Валі Олійник. Були там між ними „Зайчик“ (Волода Метунинський), „Зима“, „Метелиця“, „Завірюха“ (Віта Гавковська, Мар'яна Лисківська і Наталя Цюра), був Дід-Мороз (Олександр Мокісінко) і під кінець з'явився ще десяток дітей.

Акцію другої дії виконали лісові звірята, уподіблені відповідно гардеробом. Були там „Вівірка“ (Юрко Метунинський), „Лисичка“ (Ліля Гавковська), „Вовк“ (Евген Метунинський), п'ять „Зайчиків“ (Волода Метунинський, Олександр Лизогуб, Марко Лисківський, Волода Лизогуб та Волода Вірко) та „Ведмедик“ (Юлія Китаєвич). А в їх центрі була „Снігова баба“ (Оля Халіва).

Закінчалася різдвяна казка третього дію виступом доволі святової ялинки зі складом всіх юних артистів з перших двох дій та й ще трьох колядинок. Індивідуально і збірну деклямацію вголосили: Оля Колосюк — „Зайчикова казка“, Леся Мурга — „На Свят-Вечір“, Оксана Цюра — „Різдвяний привіт“, і діал: Люся Зубачіва, Дана Костюк, Маруся і Ніна Гримашевич — „Ялинка“ і діти з Дитячого Сада — Ліда Ключко, Люба Романчук і Наталя Марущак — „На все добре“.

Різдвяну казку склали з музично оформила Любов Савицька. Вона теж увесь час виконувала супровід фортепіановий, разом з двома бандуристами, Іваном і Петром Китаєвичами. Підготовка діточок була старанна задляки авторці і двома учителями школи Л. Кулаківський і П. Халіва. Діти виступили сміливо бадьоро і знали добре свої ролі.

Після того виступу Ансамблю бандуристів Укр. Православної Ліги Молоді, яких

Українська хроніка

В Шикаго в залі Т-во „Самодімі“ (2357 В. Шикаго Евіно) відбувся український мистецький проєкт. Того ж дня, який від року тут замішав, улаштував другу з черги індивідуальну виставку образів. На першій його виставці, знавці і любителі мистецтва „акнулі“ з двох подвійними і розкритими майже всі з виставлених тридцяти картин в одні.

Критики мистецтва, головні в Аргентині, де мистецтво понад десять років, в оцінці творчості Гріпак визнали її „триумфом класичного мистецтва“.

Цягорічна виставка тривала два дні, 25 і 26 січня 1964.

КАМБОДЖА ГЗДА ЗАМИРІТИВНО

Майілі. — Голова Камбоджівської Народної Школи й філіпінський президент Дієдаліс Масапаліс проголосив спільно, що Камбоджа і ЗДА прийняли компромісну формулу, складену за посередництвом філіпінської дипломатії і що між ЗДА й Камбоджею будуть правити „нормальні привільні відносини“. Яка це докладно формула і коли будуть відновлені зв'язки Камбоджею, „привільні привілії“ взаємних між ЗДА й Камбоджею — поки що не сказано. В цій справі найбільш роллю відіграв філіпінський амбасадор в Південному В'єтнамі, який, яким користувались привілії, як посередник.

Управа Союзу Українських Студентських Товариств Америки

запрошує
Студентство, Молоді і Громадянство
середньо-західних штатів на першу
**ВИСОКОШКОЛЬНУ
КОНФЕРЕНЦІЮ СУСТА**
В ШИКАГО, ІЛЛ.
на тему
„УКРАЇНСЬКА МОВА — СВІТАН-ЗІЛЛЯ
УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ В АМЕРИЦІ“
8 і 9 лютого 1964 року

- ПРОГРАМА:
- Субота, 8-го лютого 1964 року:
1.00 2.00 до пол.: Ресекрація учасників і виставка матеріалів про українську мову.
2.00 5.30 до пол.: Доповіді, запити, дискусії.
Проф. д-р Ярослав Рудакевич (Манітоский Університет): „Нарис розвитку української мови“.
Міс. Дмитро Штирчик: „Місце української мови між слов'янськими мовами і в науковому світі“.
Міс. Джеймс Фостер: „Американизация української мови“.
 - Субота, 8-го лютого 1964 року:
7.30 9.00 веч. ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР присвячений творчості проф. РОМАНА ЗАВАДОВИЧА.
Доповіді: Олег Комерко.
Рецитації: Платонов Литературний Гурток.
(Цього вечора відбудуться три забави в Шикаго, одна з них в домі СУМА).
 - Неділя, 9-го лютого 1964 року:
1.30 4.00 до пол.: Доповіді, запити, дискусії.
Романа Завадовича: „Чи потрібно українським студентам заглиблюватися в українську мову?“
Богдан Савицький: „Українська студентська література“.
Ці дві частини Конференції відбудуться в домі СУМА, 2457 W. Chicago Ave., Chicago, Ill.

Гурток Приятелів Пласту в Ньюарку, Н. Дж.

запрошує все Громадянство
в Ньюарку й околицях на
ТРАДИЦІЙНІ ВЕЧЕРНИЦІ
в суботу, 8-го лютого 1964 року
о год. 8-й вечора
в залі FALCONS — 786 So. 20th Street
(між Springfield і Avon Ave.) в НЮАРКУ

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК
Зголошення та інформація в зв'язку з Презентацією Дебютанток уділяє Ні. п. Августина ХОМА
187 Parker Ave., Maplewood, N. J.
Тел.: SO 3-5348

Всі місця при стовпках резервовані. Просимо їх сповістити заповнити в Говерні — 203 Springfield Ave. Телефон:

УВАН у Канаді пам'яті В. Барвінського

Вшановуючи пам'яті померлого в червні 1963 р. українського композитора й музиколога д-ра Василя Барвінського, Українська Вілла на Академії Наук УВАН у Канаді відбуде сесію, присвячену його життю й творчості. Сесія відбудеться 15-го грудня в приміщенні УНДому. Головною доповіддю про д-ра Барвінського виколосила проф. Володимир Кисилевський, бувша учениця, а опису співробітництва покійного у Львові. Пам'яті Кисилевського живо змалювала постать свого вчителя, його заслуги як музиколога, композитора й педагога та невідрадіні умовини, серед яких йому приходилося працювати, зокрема під польською за й м а н ц і ю (арешт і заслання після 2-ої світ. війни). Прелюгенція змалювала життя музичного Львова перед і в часі війни й віддачу праці д-ра Барвінського над піднесенням української музичної культури. Після доповіді відбудеться дискусія, в якій приймали участь д-р М. Марунич, інж. М. Топольницький, інж. А. Качор, мгр В. Мигаль, мгр. М. Мельник, д-р Т. Михайлівський і ін. Сесію, що була останньою в 1963 році, й дискусію проводив проф. Яр. Рудницький. З нагоди сесії відбудеться виставка друкованих праць

ПРАЦІ
MALE & FEMALEПОТРІБНО
НА ПОСТІЙНУ ПРАЦЮ
ЧЕРЕЗ ЦІЛИЙ РІК
НА СОЮЗІВЦІ

✓ Нухаря
✓ Робітника до
загальної праці
✓ Прибиральниць

Зголошуватись:
UKRAINIAN NATIONAL
ASS'N ESTATE
KERNHONKSON, N. Y.
Tel.: Kernhonkson 5641

ФАБРИЧНА ПОМІЧ
МУЖЧИНІ І ЖІНКИ

Різноманітні праці, всі юніонні користі, від платні свята, "blue cross", пенсія, вакації, хворобове. Постійна праця + овертайм.
Alpha Industrial Service
1600 W. ELIZABETH AVE.
Linden, N.J. Tel.: WA 5-2200

ПРАЦІ
HELP WANTED MALE

АВТОБУСНИ МЕХАНІКИ
Досвід при Gas and Diesel. Добра платня. Досконалі умовини праці. Платні вакації і багато інших бенефітів.
ORANGE & BLACK BUS LINES
419 Anderson Avenue
Fairview, New Jersey

ВАШІ ДІТИНІ,
ВАШОМУ ПРИЯТЕЛЕВІ
І ВАМ САМИМ

НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОДАРУНОК

UKRAINE: A Concise Encyclopaedia

Англомовна Енциклопедія

Українознавства

під головуною редакцією

проф. д-ра Вол. КУБІЙОВИЧА

ЯКА ТІЛЬКИЩО ПО'ЯВИЛАСЯ В ЛЮКСУСОВОМУ ВИДАННІ УНІВЕРСИТЕТУ В ТОРОНТІ

КНИГА МАЄ 1,215 СТОРІНОК ДРУКУ ТА ПО НАД 600 ІЛЮСТРАЦІЙ. В ЦЬОМУ І КОЛІОРОВІ ТАБЛИЦІ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА.

У цій книзі надруковані наукові, джерельні матеріали в головних розділах:

- ЗАГАЛЬНІ ІНФОРМАЦІЇ
- ЕТНОГРАФІЯ
- ОЗНАЧЕННЯ ГЕОГРАФІЯ
- МОВА
- ПРИРОДА УКРАЇНИ
- ІСТОРІЯ
- ЛЮДИНСТВО УКРАЇНИ
- КУЛЬТУРА
- ЛІТЕРАТУРА

Ціна цієї великої книги буття

Українського Народу тільки \$37.50

З УВАГИ НА ОБМЕЖЕНІЙ ТИРАЖ КНИЖКИ, ТІЛЬКИ НЕГАЙНЕ ЗАМОВЛЕННЯ МОЖЕ ЗАПЕВНИТИ ПІ ДОСТАВУ.

Замовлення, разом з належністю, приймає Головна Канцелярія УНСоюзу.

To: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303, U.S.A.

I hereby order the first volume of Ukraine: A Concise Encyclopaedia published by the University of Toronto Press.

Enclosed is (a check, money order) for \$_____

Please send the copy to the following address:

Name _____

No. _____ Street _____

City _____ State _____

Трагічна смерть Марії Сеньків
у Веленді, Онт.

Жертвою автомобільного руху впала 20-го жовтня 1963 р., бл. п. Марія Сеньків. Авто спричинило катастрофу, відбуваючи на місці бл. п. Марію, а її чоловік Василь і внучка Наташа опинилися потовчені у шпиталі.

Покійна Марія Сеньків народилася 1906 році в селі Товсте, повіт Заліщицький, де 1924 р. одружилася з Василем Сеньковим. 1935 р. Сенькові переїхали до Канади, перебуваючи короткий час у Саскачевані, звідки по 6 місяців переїхали до Онтаріо. Шість років перебували у Корвістоні, Онт., а 1941 р. переїхали до Веленді, Онт., де якійсь час провадили харчову крамницю.

Покійна Марія Сеньків, разом зі своїм чоловіком, були примірними членами української спільноти. Практикуючі католики, були членами Українського Національного Об'єднання. Вони гарно виховали своїх дітей, з яких донька Анна Яцків, разом з мужем провадить готель Емпайр у Статфорд, Онт., а син Мирослав з учителем Гайскул у Бурлінгтоні, Онт.

24-го жовтня, при великому дощі, Марія Сеньків поїхала до церкви св. Михаїла, що в селі Веленді, Онт., на поминальну службу.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Марія Сеньків

цевий парох. Зворушливу проповідь про ролі примірної матері - опікунки, що свою любов до дітей продовжує і у другому житті, виколосила о. парох М. Бутринський.

Похоронено Покійну на місцевому кладовищі св. Хреста. По похоронах рідня запросила гостей на поминальну службу до церкви св. Михаїла, що в селі Веленді, Онт., а син Мирослав з учителем Гайскул у Бурлінгтоні, Онт.

24-го жовтня, при великому дощі, Марія Сеньків поїхала до церкви св. Михаїла, що в селі Веленді, Онт., на поминальну службу.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Після служби, Марія Сеньків поїхала додому, де її зустріли син Мирослав і внучка Наташа. Вони поїхали додому, де їх зустріли син Мирослав і внучка Наташа.

Комісія Фонду І. П. Багрянного у Канаді

ЗАКЛИК

Невблагання смерть забрала від нас одного з найкращих синів нашої Батьківщини, світло пам'яті Івана Павловича Багрянного, який до останньої хвилини свого зруйнованого в московських концетраках здоров'я працював на користь свого поневоленого народу, як поет, письменник і громадсько-політичний діяч.

Величаваний Приятелю!

Звертаємося до Вашого щирого серця з проханням відгукнутися з можливою для Вас матеріальною допомогою у створенні фонду для увічнення світлої пам'яті Івана Павловича Багрянного.

Будьмо щирими жертводавцями!

В ім'я світлих ідей і доро-

Bahriany Fund Committee of Canada, P.O. Box 37, Toronto 4, Ontario, Canada.

Ком